

ILTA-S PERMINAALI

Rahat vai kolmioleipä?

KKK:n salat julki

Mario sienissä – | Esittelyssä uusi
KATSO KUVAT | WESIBUSSI

Päätoimittajan palsta

Kukkuu moi taas

kevät alkaa olla ohi ja wappu tulee. Tässä numerossa asiallisinta ovat varastetut solmunteko-ohjeet. Kaikkea muuta on hyvä lueskella wappuna ja sitten juoda itsensä parannuksen unholaan.

Fuksit muistakaahan ottaa ilo irti kevään ri(e)nnoista. Kesällä on aikaa krapuloida. Lopuille tätä ei luultavasti tarvitsekaan kertoa.

Fuksipisteitten kerääminen alkaa olla myöhäistä, mutta edelleen lehteen saa laittaa materiaalia tulemaan jos ei vakituisten toimittajien jutut miellytä. Myöskään kansien tai muun materiaalin lähetäminen ei ole kiellettyä. Eipähän sitten tarvitsee pahoittaa mieltään.

Sisällys

- 2 Päätoimittajan palsta
- 4 PJ:n palsta
- 6 Wesibussin paljastukset
- 8 Terminaali tutkii Kaijonharjun
- 10 Miikan viinit
- 12 Juorupalsta
- 14 Madame la Zun horoskopit
- 16 Raportti TiTeTasta
- 24 Lautajuomapelit

Terminaali - Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti, pää-äänenkannattaja jo vuodesta 1988.

4-6 numeroa vuodessa

Painosmäärä: 40 kpl

Päätoimittaja: Antti Möttönen Kannen kuva: Uula Ranta Takakansi: Aku Visuri

Toimittajat: Matti Koskela, Toni Kunnari, Eero Huhtelin, Uula Ranta, Miika Löytynoja, Lilli Hiltunen, Aapo Lehtosaari, Meeri Sarajarvi

Osoite: Oulun Tietoteekkarit ry/Terminaali PL4500, 90014 Oulun yliopisto

Kotisivut: <http://www.otit.fi/site/index.php/kulta/terminaali>

26. vuosikerta numero 2/2013.28 sivua

Painopaino: Juvenes print

Terminaalissa esiintyvät mielipiteet ovat yksittäisten opiskelijoiden horinaa, eikä niillä ole välttämättä mitään tekemistä Oulun Tietoteekkarit ry:n kannan kanssa.

Matin palsta

Motivaation puute on yleensä opiskelijoita riivaava krooninen sairaus, jota esiintyy erityisesti kolmannesta vuosikurssista eteenpäin sekä kandidaatin- tai diplomityön lähestyessä. Motivaation puute yleensä aiheuttaa harjoitustöiden viivästymistä sekä arvosanojen huononemista tai jopa hylättyjä arvosanoja.

Motivaation puutteen tunnistaa helposti sen oireista, joita ovat aktiivinen opiskelijaelämä, kiltauhoneella hengäminen, tekosyiden esittäminen ja/tai muun asian tekeminen. Oikeastaan on melko uskomatonta, kuinka paljon ihmisen voi saada aikaan, kun jokin deadline tai tentti alkaa lähestymään. Ongelmana tässä vain on se, että tekeminen ei liity millään tavalla opiskelemiseen, itselläni on esimerkiksi hyvin tyypillistä alkaa siivoamaan, kun tentti lähestyy.

Tähän ei ole olemassa mitään sataprosenttisen varmaa läkettää, mutta esimerkiksi KELA yrittää parantaa sitä kiristämällä opintotukisäädöksiä. Melko hyvin toimiva lääke on deadline, jos harjoitusta tai tehtävää ei palauta ajoissa, ei sitä arvostella ja sen joutuu suorittamaan myöhempin uudelleen. Valitettavasti tämäkään ei ole varma ja varsinkin myöhempin suoritamisen mahdollisuus saattaa negoida deadlinein vaikutuksen.

Itseän niskasta kiinni ottaen,
Matti
P.S. Wappu tulee!

Oulun Tietoteekkarit **F²⁵V**

Minkäslainen
kulta se
tämä OTiT on?

Nyt on mahdollisuus olla tekemässä historiaa, kirjaimellisesti!
Osallistu Oulun Tietoteekkareiden historiikin
kustannuksiin nimellisellä summalla
ja saat oman kunniamaanin historiikin sivuilla!
Älä haikaile menneitä opiskeluvuosia,
vaan auta kiltaa painamaan ne kirjan
sivuille.

Rahat voi lähettää sähköpostitse tai puhelimitse alla olevaan osoitteeseen:
Vuosijuhlavastaava Aapo Lehtosaari / aalehtos@student.oulu.fi / 044 3424 677

Kuumat Wesibussijuorut!

Wappu lähestyy ja luvassa on herkku: Wesibussi kiertää jälleen!

Villejä huhuja on kiertänyt uudesta wesibussista ja terminaalin tutkiva toimitus on ottanut asiakseen tutkia nämä huhut! Huhujen mukaan bussissa olisi tarjolla tankotanssia viime vuoden tapaan. Tätä ei vielä voida varmistaa, mutta ainakin uudessa bussissa on tarjolla paljon uusia tankoja joissa harrastaa tätä jaloa liikuntamuotoa. Erotikkaa tältä esityksestä tulee varmasti puuttumaan, sillä esiintyjänä ei ole mikään kaunis nainen. Tai nainen ylipäättää.

Ketä julkkiksia näet bussissa?

OTY:n isännän ja PJ:n on huhuttu saavan wapuksi VIP:t bussiin! Luvassa on siis Oulun Teekkariyhdistyksen komeimpien kärkimiehien läsnäoloa. Lisäksi fuksittytöjen naurattajan, armottoman puntitsankarin ja viihdyttämisen mestarin, OTY:n emännän on uskottu suuntaavan myös bussiin.

Miten bussin pojat?

Onko kuumia romansseja näkyvissä?

Varmat lähteet kertovat että wesibussissa on tänäkin vuonna sinkkupoikia staffissa! Kyllä, sieltä sitä laatulihaa nyt saa (jos onnistaa). Viime vuosina on poikien ympärillä nähty pörrääväni mitä kauniimpia naisia, mutta ei välttämättä ole naisille irronnut. Varman lähteen mukaan naisen kaula-aukosta voi päättää kuinka sinkkupojat tarttuu syöttiin. Eli nyt naiset parasta esille, niin voit sinäkin wapun lopuksi omistaa oman busipojan!

Mistä tunnistan sie sankarin...staffin?

Keltaiset paidat ja radiopuhelimet. Yleensä myös aurinkolasit silmillä, oli valoisaa tai ei. He ovat myös ne kaikista komeimmat, kuumimmat ja kohteliaimmat kollit mitä maa pääällään kantaa.

Tuleeko Wesibussiin kevätvauva?!

Ei, vaan mahdollinen pyöristyminen johtuu vain wapusta. Wesibussissa tullee jälleen tänä vuonna näkemään naisia! Bussin pojat ovat jälleen ottaneet ympin tyttöjä karvaisiin käsiinsä ja kauniita tyttäriä tullaankin näkemään bussissa niin vähissä vaatteissa että busikuskin verenpaine aiheuttaa välillä ongelmia.

Terminaali tutkii Kaijoharjun salatut salaseurat

Kaijoharjun ja Linnanmaan alueelle on viime vuosina kertynyt huima määrä erilaisia salakerhoja. Villit legendat liikkuvat läpi kampusalueen salaliittoteorioista ja sadistisista rituaaleista, joita näiden suljettujen ovien takana tapahtuu.

Terminaali lähetti tähtitoimittajansa tutkimaan asiaa, ja alta paljastunut valheiden ja irstauden verkko sai koko Oulun huohottamaan. Tänään Terminaali paljastaa teille kolme näistä salatuista seuroista.

KKK ry

KKK ry, eli pitemmällä kaavalla sanottuna Kaijoharjun Kolmoleipäkerho on huhujen mukaan perustettu humalassa 1.1.2013 Kaijoharjun pimeimmässä nurkassa, Caion kabinetissa. Tähän mystiseen järjestöön kuuluu jo kymmeniä jäseniä, jotka kaikki vannovat saman asian nimen: Kolmoleipä.

Yhdistyksen perusideana on Kolmoleipäpropagandan levittäminen kampusalueelle, sekä lisätä jäsenistönsä sairasta addiktioita. Seuran puheenjohtaja on myös paljastanut aikovansa levittää viestiään myös Wappuna, joten kaikki voivat olla varuillaan.

KKK ry järjestää myös kolmoleipäiltöjä, joissa he kehittelevät yhä perversimpejä kolmoleipäyhdistelmiä. Huhu kertoo myös, että vanha ja kovettunut kolmoleipä on vaarallinen ase, jota voi käyttää heittotähtenä.

Keskiverto jäsen käyttää kolmoleipiin vuodessa noin 60€, mutta aktiivijäsenet törsäävät useita satoja euroja.

Myös seksuaalinen merkitys kolmoleipiin on jäsenistöllä suuri ja massiivisten kolmio-orgoiden lisäksi, jota voimme vain olettaa järjestön harrastavan, seuran PJ on useita kertoja puhunut halustaan panna naisia takaa, syöden samalla kolmoleipää. Terminaali saikin raskauttavia kuviasia. KATSO KUVAT!

OuTOKuMPU ry

Oulun TeknillisOsaaamattomienKultturellien MielensäPahoittajien Unioni ry pahoitti kovasti mielensä kun Terminaali sai kirjailija Kyrön, joka paljastui myöhemmin eunukiksi, kiinni haastateltavaksi. Pitkän taustatyön tuloksena saimme selville, että tämä Jorma Ollilan johtaman salaseuran tarkoituksesta on omistaa Outokumpu Oy ja valloiteta maailma Hitlerin aatteita seuraten.

Wappuna unioni aikoo pahoittaa mielensä kaikken alle kymmenen tuhannen jäsenensä voimin.

Anonymmit Hikiset Kikkelit ry

Aina kerran vuodessa. Vahva tuoksu valtaa satunnaisen saunatilan Oulussa. Tämä on se ilta tammikuussa, kun anonymmit hikiset kikkelit kokoonuvat vuosittaiseen kokoukseen. Ödööri on hiukset nostattava. Kokous alkaa kun puheenjohtaja lyö pöytää, mulkullansa tietysti se helppo oli löytää. Haju näet.

Seura valitsee joukostaan hikisten kikkeleiden patriarkan. Tuon lemuavan nakin, joka on tuova kunniaa seuralle läpi vuoden. Kohokohtana on joka Wappu uitoissa suoritettava hikisen kikkelin pesu, jossa hikinen kikkeli 20xx pesee seremonialliset vaaleanpunaiset bokserinsa, tai vaihtoehtoisesti, sillä tämä seura on täysin sukupuolineutraali, vaaleanpunaisen strap-oninsa.

Seuran jäsenmäärä kasvaa vuosivuodelta, ja on sanottu myös, että seuralla on vahvoja kytköksiä Oululaisiin yrityksiin, kuten myös eräiden opinahojen johtopuolueeseen. Seura sisällyttää sisäänsä myös huiman määrän eri Teekkarikiltöjen puheenjohtajia ja muita aktiivitoimijoita. Valtaa ja mammonaa siis on, mutta miksi halu jakaa hikisten kikkeiden mainetta ympäri Oulua. Kukaan ei tiedä, mutta Terminaalin toimitus osaa sanoa seuraavaa... Jos tunnet nenässsi pistävän hajun, kuulet humalaista laulua tai helikopteri lentää ohitsesti: juokse, ja älä jää ottamaan selvää.

Aapo

Miikan viinit

Heissuli vei kaikki iloiset teekkari- ja fuksitoverit, wappu lähestyy vinhaa vauhtia (Fuksit kuolee wappuna!)! Tuo opiskelijan vuoden kohokohta, juhlan aika. Tällä kertaa viininurkkauksessani paneudutaan kuohuviineihin, sillä sehän on opiskelijan shamppanjaa, juhlajuomista siis.

Tällä kertaa arvostelussa on kaksi saman valmistajan eri koostumuksen omaavaa kuohuviiniä. Näiden viinien nimet ovat Freixenet Carta sekä Freixenet Cordon Negro. Carta on siis puolikuiva, keskihapkas, makean hedelmäinen, aprikoosinen, mineraalinen kuohuviini ja Cordon Negro erittäin kuiva, erittäin hapokas, viheromenainen, valkoherukkainen, hennon mineraalinen kuohuviini. Etiketit molemmissa ovat väritystä ja tekstejä luukunottamatta identtiset. Cavan pullon väri on lähes läpinäkyvä vaaleaa lasia, kun taas Cordon Negrossa pullo on mustaa lähes lävitseenäkymätöntä lasia. Molemmissa on muovinen kierrekorkki.

Kerrottakoon tähän alkuun, että tällä kertaa viinejä (lämpimänä) on arvostelemassa lisäseni toinen henkilö. Hän on kauniinpaa ulkomuotoa oleva henkilö X, toisesta teekkarikillasta. Tämän teekkarikillan jäsenet tunnetaan päättömästä käsienviileytelusta. Se miksi hän ei ole arvostelemassa viinejä kylmänä, selviää myöhemmin.

Kunnon juhlajuoma vaati kunnon sapsukat! Viimeksi syötiin köyvästä känkkyä valkkarinmaistareissa. Tällä kertaa luvassa on lasagneita, feta-paprika-punasipuli-salaatilla, raejuustolla sekä asiaankuuluvilla leivillä ja leikkeillä. Pullokoko valikoitui vain 200ml pulloihin sillä a) kuun loppu, tuet tulee loppuviikosta b) henkilön X täytyy poistua moottorikäytöisellä kulkuneuvolla.

Viinit lämpimänä: Lasiin kaadettuamme huomaamme että Cordon Negro kupli hiehan enemmän kuin Carta. Haju molemmis-

sa on lähes identtinen. Mausta löydämmekin sitten suuremmat erot, lainatakseen henkilön X sanoja: ” Tää toinehan pistää ihan irivistää”, toteamme siis molemmat että Carta on maultaan mielttyvämpi, maku on raikkaampi eikä siinä ei ole liikaa hoppoja, juuri sopivasti. Muutten viinit vaikuttavat oikein pätevältä osotksilta.

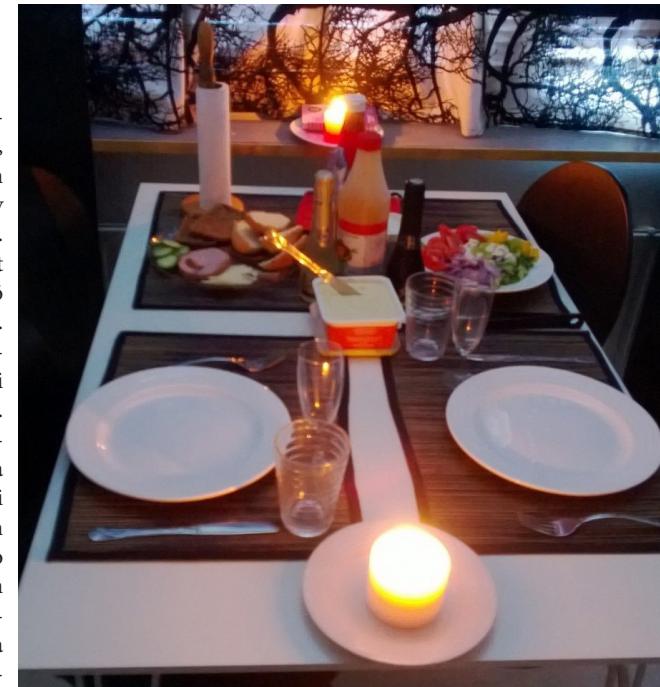

Alkoholi	11,5 t-%	12t -%
Uotos	24g/l	55g/l
Sokeri	9g/l	40g/l
Hapot	5,3g/l	5,1g/l
Energiasisältö	800kcal/l	900kcal/l
Koko	0,2l	0,2l
Pantti	0,1e	0,1e
Hinta	3,58e	3,35e

Kylmänä: Tosiaan laitoimme viinit pakkaseen jotta ne viilentyisivät mahdollisimman nopeasti, kuitenki joduimme toteamaan että n. des 11,5-12 % viiniä jäätty yllättävän nopesti pakkasessa. Tätynee siis odottaa että viinit sulavat Tämän koittaessa henkilö X on jo poistunut residenssistäni. Viinien sulettua kaadoin ne laseihin, jälleen Cordon Negro kuohui ja kupli enemmän kuin Carta. Suureksi yllätykseksi Cordon Negro maistui viileänä paremmalta kuin Cartaa. Cartassa suuhun jää viilenänä hento tankaisuuden maku, kun taas Cordon Negro oli maultaan ja hapokkuudeltaan juuri sopiva. Toki pullojen jäätymisellä voi olla myös vaikusta asiaan, mutta sitä emme tässä artikkeliissa selvitä tällä kertaa.

Loppusanat: Sikäli mikäli aiot juoda kuohari si lämpimänä, on Carta ehottomasti parempi vaihtoehto. Jos kuitenkin onnistut saamaan kuohuviinisi wappuna jonkekkin viileään paikkaan säilytykseen ennen niiden nauttimista, on tässä tapauksessa Cordon Negro ehottomasti

oikea valinta. Molemmat ovat kuitenkin ehdottoman juomakelpoisia viinejä.
-M

Juorupalsta

Sperminaalin toimitus on salaa viime aikoina kylänyt julkisiksi. Tässä siis Wapun kuumimmat julkisjuorut à la armoa antamattomat sperminaalin kohutoimittajat.

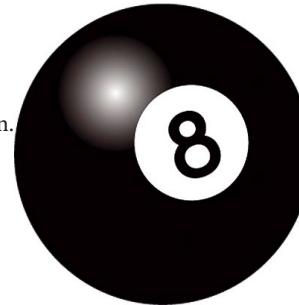
Perheriita Mushroom Kingdomissa

Super Mario ei ole Prinsessa Peachin toistuvista varoituksista huolimatta lopettanut sienten käyttöä. "Marion sienitripit voivat kestää jopa päivä" Prinsessa Peach valistaa. Sienet tekevät Mariosta melko aggressiivisen.

Pacmanin ongelma

Myös toinen kaikkien tuntema ja vihaama näytelijä Pacman on sortunut huumeisiin. Pacmanille ei riitä alkoholi eivätkä sienet, vaan Pacman vetää pillereitä naamaan. Toisinaan Lääkkeiden Sekä-käyttö tekee Pacman on äärimmäisen aggressiivisen ja suorastaan niin pelottavan, että kummituksetkin juoksevat karkkuun.

“Sienet tekevät mariosta melko aggressiivisen

OHO! Geralt pidätetty?

Witcheristä tuttu Geralt of Rivia on pidätetty johtuen useista alkoholilain vastaisista rikoksista. Geraltin Potionit sisältävät alkoholia (väkiviinaa). Alkemiassa kunnostautunut Geralt voi valmistaa itse omat potioninsa. Laki määrittelee tarkasti millaisia mietoja alkoholijuomia saa valmistaa kotitaloudessa (esim. olut ja kotiviini) ovat sallittuja, väkiviinat ja kiljut sensijaan eivät). Laittomien alkoholijuomien hallussapito on kielletty. Geraltin potionit on takavarikoitu turkikseen, jossa niistä etsitään lääke- ja huumausaineita.

Heräskö Cthulhu? Katso kuvat!
Toimitukseen saapui huhtikuun alkupuolella tiedo, että suuri, muinainen Cthulhu olisi liikkunut tyynen meren pohjassa Rlyehissä. Toimituksemme tutki asiaa ja kävi ilmi, että nukkuya Cthulhu oli vain vahitanut kylkää ja jatkanut nukkumista. Toistaiseksi saamme huokaista helpotuksesta.

Toimittajan virhe!

Toimittaja tunnustaa, että ideat loppuvat kesken eikä artikkeli tunnu kovin hyväältä, pituutta olisi voinut olla enemmän. Osasyyllisenä lienee alkoholi jota toimittajan nähtiin teekkaritalon läheisyydessä siemailleen. Lisäksi toimittaja saattoi olla juttuaan kirjoittaessa väsynyt ja/tai krapulainen. Ehdottaisin toimittajalle, että skarppaa paremmin seuraavan jutun parissa. "Saattaa toki olla, että olen turhan kriittinen", toimittaja lisää.

-Kami

Wapun horoskoopit Madame la Zun kristallipallon mukaan

Vesimies 20.1. - 19.2.

Huomaat, että serpentiinille on useampiakin käyttötarkoituksia kuin roskaaminen ja koristelu. Viehätysvoimasi vетоаа erityisesti vaitto-opiskelijoihin, mutta varo, sillä ruoho ei ole vihreämpää aidan toisella puolella.

Kalat 20.2. - 20.3.

Kuvittelet vain että se tilanne merkitsi jotain. Jos todella toivot että se olisi merkinnyt jotain, ota itseäsi niskasta kiinni ja ole suorasukaisempi.

Oinas 21.3. - 19.4.

Tänä Wappuna ilmassa saattaa olla jopa pientä romantikkaa. Siman siivittämänä voit löytää itsesi yllättävästä seurasta, mutta luonnollinen karismasi hoitaa asiat parhain päin.

Härkä 20.4. - 20.5.

Moottorilliset menopelit ovat nyt pahin vihollisesi Wesibussia lukuunottamatta. Muista huomioida myös muita ja vauraus odottaa sinua kulman takana. Onnennumerosi on 69.

Kaksoiset 21.5. - 20.6.

Varo ettet ota liikaa tavaraa mukaan rientoihin, koska tämä Wappu suorastaan syö ylimääräisiä - ja ei niin ylimääräisiä - kantamuksiasi. Musiikki tuo sinulle hyvän mielen.

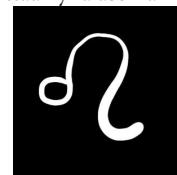

Rapu 21.6. - 22.7.

Joku kertoo sinulle jotain mistä et ymmärrä yhtikäs mitään. Vaikka asiat eivät vaikuta sujuvan, turha siitä on murehtia. Wappu on!

14

Leijona 23.7. - 22.8.

Nyt on hyvä aika käydä testaamassa kauungin loputkin ruokapaikat. Lauluääntä on turha säestellä, sitä riittää kyllä asematunnelin örinöihin asti.

Neitsyt 23.8. - 22.9.

Nyt riittää jo haalarien tuunaaminen, on jo korkea aika pistää ne päälle ja pistää menoksi. Sinulla on paljon asiaa ja muilla vielä enemmän. Korvatulpat voivat olla tarpeen.

Vaaka 23.9. - 23.10.

Jos et ole kerennyt varautua pyykkäämällä riittävästi, saatat haiskahtaa ja haju karkeuttaa potentiaalisesti miellyttävä seura ympäriltäsi. Onneksi voit toivoa, ettei ihmisiinässä moista edes huomata, mutta parempi silti katsoa kuin katua.

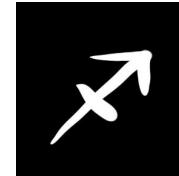

Skorpioni 24.10. - 22.11.

Saat mainioita ideoita, jotka sietää jakaa muillekin. Yksi ideoista ei kuitenkaan miellytä sitä yhtä hurmaavaa humanistia, joten parempi pitää itsesi aisoissa hänen seurassaan.

Jousimies 23.11. - 21.12.

Kirkkovenesoudista lähtien kannattaa muistaa vesi muutenkin kuin ulkoisen luonnon elementtinä tai meno voi hyrtyä. Eriällä fuksilla on sinuun outo vaikutus, eikä se ole välttämättä hyvä asia.

Kauris 22.12. - 19.1.

Sinulla on enemmän rahaa kuin muistitkaan, mutta parempi kuitenkin pitää se salassa muita. Kiinnitä erityistä huomiota huonekalujen sijaintiin ja vältyt onnettomuuksilta.

15

Raportti Kentältä: TiTeTa13

Sää oli kirkas ja kylmä kun perjantainaamuna alkoi TiTeeni-iskujoukko kokoonlumaan Apinatalon pihalle Matin hopeisen ratsun lähimaastoon. Lähteminen matkaan viivästyi erinäköisten asiahaarojen vuoksi, mutta pääsimme kuin pääsimmekin matkaamaan kohti lappeen Rantaa, kellon ollessa vähän pääle kymmenen.

Päästyxämme Oulun ulkopuolelle, lakit vedettiin totuttuun tapaan päähän ja exculevyt soivat. Takapenkilä nautiskeltiin jo ensimmäisiä oluita, allekirjoittanut ompeli pelkääjänpaialla edellisenä iltapäivänä saamiinsa haalareihin sa paria merkkiä ja kuski pyrki keskittymään ajamiseen. Kuski kysyi yleisön mielipidettä mentäisiinkö Kuopion vai Jyväskylän kautta kohti määäränpäätä. Päädyttiin Jyväskylään. Ensimmäinen varsinaisen pysähdyksen tehtiin

Pyhäsalmen ABC:llä, jossa ruokaa sai odottaa vietävän kauan ja pysähdyks venyi kolmeen varttiin. Tauon aikana kuuli muiden (ihmisten) päivittelevän vapun alkavan joka vuosi vaan aiemmin ja aiemmin, emme katsonneet tarpeelliseksi korjata luuloja oikeiksi.

Kun olimme lopulta päässeet jatkamaan matkaa, sujui homma varsin mukavasti. Exculevyt kuuntelimme läpi yksi kerrallaan. Kuskia lukuun ottamatta muut nauttivat olutta ja välistä ehkä vähän vahvempaan. Aika-ajoin pysähdyttiin hieman jaloittelemaan. Teimme pysähdyksen myös yhdelle matkanvarrella sijaisvista geneerisistä ABC huoltamoista. Matkan loppuvaiheilla kuskin pää alkoi sulamaan, kiitos excumusiin ja holitomuuden, meillä muilla meno oli oikein letkeää.

Saavuimme lappen Rantaan hieman kuuden jälkeen, sitsien oli tarkoitus alkaa kuudelta, eli selvästi liian aikaisin perillä. Onneksemme jäsen J piti hakea vielä juna-aseman tienoilta, tästä ryhtiyivät hoitamaan jäsenet M ja R. Me kolme muuta jäämme odottelemaan erään harmaan kopin taakse, jotteivät kilpailijat näe meitä, sovimme menevämmekin porukalla sitsaamaan. Siinä odotellessa päätin vetää haalarit vihdoin jalkaan, sillä totesin että tuskin enää ehdin lisää ompelemaan. Kun farkut sain jalasta, niin eiköhän juuri mene joku paikallinen linja-auto ohi. Siinä hetken kärvistelyämme hopearatsu saapuihin paikalle ja iskujoukko oli kasassa. Löysimme sitsauspaikalle aika vauvatta ja saavuimme sopivasti tauolle, olimme noin puolituntia myöhässä, ehkä jopa turhan hyvissä ajoin.

Sitseistä mainittakoon, että ne olivat todennäköisesti kaikkien aikojen surkeimmat ikinä. Jopa muualta tulleet myönsivät, että vaikka kuulemani mukaan Oulun järjestämät viimevuotiset TiTeenien sodanjulistussisit eivät olleet sitsien aatelias, olivat ne kumminkin loppujen lopuksi olleet ihan OK. Kuitenkin nämä lappeen Rannan sitsit olivat täysi fiasco, tilassa oli noin viisi pöytää ja eri sitsejä oli vähintäänkin niin monta kuin salissa oli pöydänpäitä. Jokainen pöytä touhusi omiaan muista välittämättä. Henkilö joka ilmeisesti oli jotain sermoniamestaria etäisesti muistuttava kulki ympäri salia paukuttaen kakkosnelos-lankulla lattiaan. Ilmeisesti pöydällä lojuneella megafoonilla ei saatu pidetty järjestystä yllä. Alkuruokana oli jotain epämääräistä katkarapurukaa, ihan hyvä ja tarjoilijoina toimi kuvankauniit Cluster-tytöt, jotka ilmeisesti olleet tietoteekkareita, mutta olivat silti harvoja hyviä asioita koko sitseillä. Kuskina toiminut jäsen M sai myös viinää juodakseen, kun pulloja sateli hänen suuntaan vähän joka suunnalta. Pääruokana oli perunaa ja lihaa, maku oli varsin hyvä ja ohjelmasta huolimatta useimmat päättivät syödä ruuan lämpimänä. Jälkiruokaakin löytyi; piirakkaa ja vanilja kastiketta, maukasta, mutta omaan

makuun annos oli turhan pieni. Sitsien edetessä ohjelmassa tuli vuoroon Rap-Battle, johon jokaisesta kaupungista vaadittiin yksi osallistuja. Oulun osallistujaksi valitsimme jäsen O:n, joka oli ainakin matkalla juonut eniten. Battlen arvo oli pääasiassa kuitenkin vain viihteellinen ja ilmeisesti voittajaksi selviytyi isäntäkaupunki, eli koneenpunaiset lappeen Rantalaiset.

Sitsien jälkeen tila tyhjennettiin ja pääsimme viemään tavaramme majoitukseen, joka sijaitsee kellarin juhlatilaan kahta kerrostoa ylempänä. Majoitustilana toimivat luokkahuoneet ja luonnollisesti taululle ilmestyi nk. "irkkiseinä". Käytävän lattia oli varsin äänekäästä materiaalista valmistettu, sillä jo yhden henkilön askeleet kuulostivat norsulaumalta. Majoitukseen puolella ei ollut lupaa juoda alkoholia, eli toisin sanoen majoitusta vaatimassa olevatkin ryypäisivät. Noin puolen tunnin kuluttua ovet kellarin avattiin jälleen ja sitsien jatket pääsivät alkamaan. Sattuneesta syystä iso osa juhlioista pyrki suuntaamaan saunaan puolelle ja sinnehän syntyikin sellainen tungos, että varsin moni, allekirjoittanut mukaan lukien, päätti jättää saunomisen välistä.

Salin puolella meno oli melko rento alkutilasta, istuimme jäsen O:n kanssa pöytään parin turkulaisen kanssa. Sain selville, että O oli myynyt laulukalunsa toiselle herroista 15e sopuhintaan, ja että alkuperäinen ostohinta olisi ollut noin viiden euron luokkaa. Toinen herroista oli yksi turkulaisen kahdesta mukana olevista fukseista, nimeltään Eetu, mutta kaikki kuuleman tuntevat hänet Niilona. Kommentti "Niilo, nyt sitä viinaa!" kuului useita kertoja illan ja reissen aikana. Epäselväksi jäi, joiko kyseinen Niilo viinaa useista kehotuksista huolimatta. Ennen pitkää jokainen meni menojaan ja pääti lähteä käymään majoitukseen puolella. Sieltä löytyikin kaikki jäsen O:ta lukuun ottamatta. Päätimme lähteä paikalliseen parille oluelle, jäsen O oli ilmeisesti kellarissa juhilmassa.

Baarissa oli sattuneesta syystä aika paljon teekkareita, sillä se sijaitsi heti kadun toisella puolella. Istuumme pöytään, jossa joku ehkä paikallinen istui yksikseen juomineen. Kyseinen henkilö ilmeisesti arvosti seurastamme hyvin suuresti, sillä hän ei sanonut sanaakaan ja nousi pian pöydästä jättääm juomansa, eikä tullut enää takaisin. Emme antaneet tämän masentaa, vaan ryhdymme pelaamaan Kimbleä. Pelin voittaja ei ikinä saatu selville ja pian lopettamisen jälkeen seuraamme saapui herrasmies nimeltä Gonza. Mies joka tietää Sammulin ei voi olla ihan teekkaripolvea. Hän tuli myymään SaisPa -haalarimerkkejä ja seurueestamme kolme ostikin kyseisen merkin. Kuulemman kyseisellä merkillä ei ole mitään tekemistä paikallisen jääkiekkojoukkueen kanssa. Iltä eteni mukavasti ja joskus yhden ja kahden välimaastossa suurin osa baarii lähteneestä iskujoukostamme palasi takaisin majoitukseen.

Luokkahuoneestamme löysimme nukkumasta jäsen O:n, joka oli irkkiseinän mukaan palannut majoitukseemme puoli yhden aikoin hin. Jäsen M palasi baarista hieman muiden

jälkeen, sillä hän oli jäänyt keskustelemaan Gonzan kanssa. Itse kukin rupesi hiljalleen nukkumaan, paitsi jäsen J, joka oli ilmeisesti unohtanut uuden haalarimerkkinsä kadun toiselle puolelle. Paikallisten luokkahuoneiden lattiat eivät olleet suunniteltu nukkumista varten, siitä huolimatta uni tuli hiljalleen kattkonaisena koiranunena. Joskus kolmen jälkeen käytävältä alkoi kuitenkin kuulua mekkalaat, sillä kuulemamme mukaan joku oli varastanut toisen viinat. Älämölöä kuului kohtalaisen pitkään, epäselväksi jäi palauttiko oletettu varas viinat takaisin oletetulle omistajalleen.

Kisapäivän aamuna aamupala tarjoiltiin kel larissa yhdeksän aikoihin. Ruokana oli leipää höysteenie, jugurtta, kahvia ja tuoremehua. Näistä etenkin jälkimmäisimmällä oli varsin suuri menekki ja punahaalarinen työväki saikin kantaa tarjoilupöydälle useita täyttökannuja. Oulu valtasi salin reunalta erään pöydän, josta muodostuikin lauantain vakiopöytä. Aamulla ihmisten puhekyky oli vielä melko alhainen ja kuulimme eräänkin ohikulkevan ei-paikallisen teekkarin sanovan kutakuinkin näin: "BlöögaffööbaägavfhbOULUaksdjgföau..."

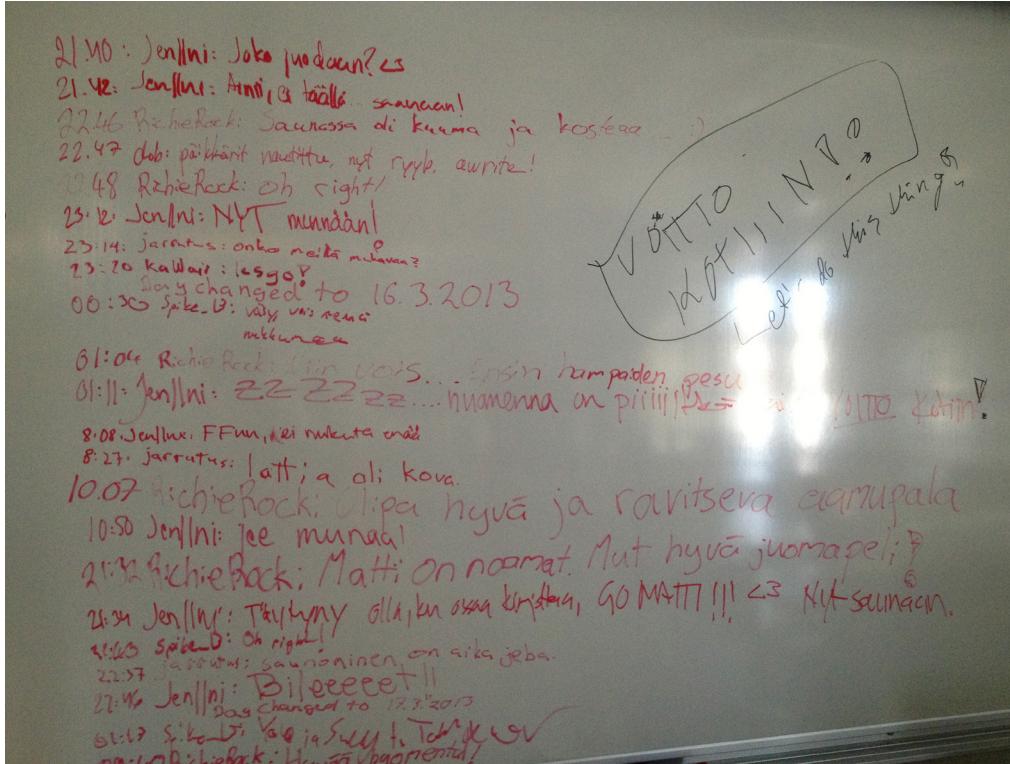

Yhdeltätoista oli viimeinen ensimmäisen lajin vuoro. Lajiin vaadittiin joka joukkueelta kaksois osallistujaa, mikä tarkoitti meidän kohdalla jäseniä M ja T. Joukkueille jaettiin tyhjät näppäimistökartat, joihin kilpailijoiden tuli täyttää kirjaimet ja numerot kahdessa minuutissa. Meidän huonoksi onneksi juuri kohdallemme sattunut kynä ei toiminut, joka söi pelottavan paljon kirjoituskaamme. Onneksi M oli saanut juuri tuntia aikaisemmin Kinder-munasta lelun (tunnetaan nykyisin mini-/pikkumattina), jolla pystyi jotenkuten piirtämään ja pojat saivat aikaan edes jonkinlaisen näppäimistön. Sitten koittikin lajin toinen vaihe, jota kylläkin edelsi pitkä tovi odottelua. Joukkueiden tuli nyt näillä laatimillaan näppäimistöillä pelata Typing of the Dead -pelää. Ideana oli saada näytelytyä kuoliaaksi mahdollisimman monta ryövimää kättä tietystä ajassa. Ensimmäisen vuoroon astui uljaat poikamme jotka puutteliisesta näppäimistöstään huolimatta onnistuivat saamaan yhden sanan oikein. Seuraavaksi vuoroon astui Turku, joka munasi itsensä totaaliseksi jäämällä nollaan pisteesseen. Myös Otaniemi ja Tampere saivat vain yhden pisteen ja voittajiksi selviytyi lappeen Rannan kaksikko kahdella pistellä. Yhteenvetona voidaan siis sanoa, että sabotaasi huolimatta Oulu ei hävinnyt tästä lajia.

Pienen tauon jälkeen vuorossa olivat ulkolajit ja ensimmäisenä vuorossa oli Komponenttiviesti. Kustakin joukkueesta valittiin kolme henkeä, meidän tapauksessa jäsenet M, O ja E. Tehtäväni oli irrottaa pelialueen toisella puolella olevasta koneenraadosta emolevy, cd-asema, prosessorin jäähdyn ja lisäkortti. Työkaluja

operaation oli kolme: sakset, talittaruuvimeisseli ja ristipäämeisseli. Lisäksi koneen toisella puolen oli kolme juomaa, jotka joukkueiden täytyi juoda ennen kuin olisi valmis. Alunperin ideana oli, että koneella olisi vain yksi henkilö kerrallaan ja vain yhden työkalun kanssa 30s kerrallaan. Tosin kisan edetessä järjestäjät eivät jaksaneet kiinnittää huomiota kuluneeseen aikaan. Joukkueemme suunnitelma oli yksinkertainen: M ja O purkavat koneen ja E juo, mutta suunnitelmaa jouduttiin vaihtamaan lennosta milloin mihinkin suuntaan. Ensimmäisenä Oulun joukkueesta koneelle lähti M, joka irrotti lisäkortin ja maistoi yhtä juomista. Seuraavaksi vauhtiin ampaisi O, joka tarkoituksena oli irrottaa jäähdyn. Ikävä kyllä jäähdyn olikin kiinni nippusiteellä ja ruuvimeissellä työ ei oikein onnistunut, joten hän tyytyi valmistelemaan emolevyn irrotusta. Takaisin tullessaan O tokaisi allekirjoittaneelle: "Ota sakset!". Tein työtä käsketty ja ampaisin matkaan. Hyödyntäässäni liukuvaa pintaa, saatoin lopettaa juoksemisen paria metriä ennen konetta ja liukua koneen kohdalle, kauhu kouraisi kuitenkin sydäntäni, kun huomasin pikkukivien lentävän kohti juotavia juomia, onneksemme yksikään kivi ei mennyt juomalaisten sisälle.

Irrotin jäädyttimen ja aloittelin myös varsinainen tehtäväni, eli juomien hävittämistä. Tartuin juomaan, jota M oli jo aloitellut ja toteisin sen näyttävän hieman epäilyttävältä, vaikkakin maku oli ihan siedettävä, oli koostumus niin paksua ettei juomaa saanut juotua kokonaan yhdellä kertaa (Sittemmin kävi ilmi että juomassa oli viinaa, mehutiivistettä, piimää ja luultavasti jotain muutakin). Palasin takaisin ja M ampaisi matkaan, irrottaen hieman vennytetyn vaihdon aikana kovalevyn kiskoineen, vaikka kyseiset asiat eivät kuuluneen irrotettavaksi. Tämän jälkeen O kävi irrottelemassa emolevyn, vaikka tähän kuluikin aikaa varsin runsaasti, tuli emolevy sentään hyvässä kunnossa perille. Sitten oli jälleen vuoroni ja kiidätin itseni jälleen juomien ääreens. Viimeistelin piimälitkun ja aloittelin seuraavaa, joka kuulemani mukaan sisälsi vissý ja minttuviinaa. Jälleen ei maussa ollut mitään vikaa, juoma oli vain varsin hapokasta ja siksi jouduin jättämään juoman puoleen väliin ja palasin

takaisin. Jälleen M kävi koneella ja tällä kertaa irrotti oikean komponentin, eli cd-aseman, joka olikin joukkueemme viimeinen irrotettava komponentti. O kävi siis kolmannen juoman kimppuun, joka sattui olemaan alkoholitonta olutta, maun puolesta ei ilmeisesti yltänyt yhtä hyville sijoituksille kuin muut juomat. Tölkin tyhjennettyään O palasi takaisin ja syöksähdin juomaan vissý-minttuviinan loppuun, jonka jälkeen ajanotto Oulun osalta päättyi. Olimme lopulta kolmansia, Tampereen ja Otaniemen ollessa meidän edellä, mutta lappen Ranta ja Turku jatkivat suoritustaan vielä pari minuuttia lopettuamme.

Kolmas laji oli Emolevyn asennus, eräänlainen sokko-ohjaus, jossa yksi henkilö ohjaa kolmea sokeaa komponenttia (yhteensä neljää henkilöä) omille paikoilleen ruudustaan kentän laidalla. Komponenteista yksi sai kulkea ihan normaalisti (eli helpoin ohjata), toinen sai kulkea vain takaperin ja kolmas sisälsi kaksi henkilöä oikeista jaloistaan toisiinsa, eli toinen kulkee etuperin, toinen takaperin. Pelialue sisälsi niinkutsuttuja sakkoalueita, joihin osuuessaan ensimäistä kertaa, komponenttiin tulee juoda sakko-olut. Mikäli sama komponentti osui toisen kerran sakkoalueeseen, tuli lopulliseen aikaan minuutti lisää. Kun komponentti oli päässyt oikeaan paikkaan, oli vuorossa vielä asennuskalja. Kun kaikki komponentit olivat juoneet asennuskaljansa, oli vuorossa vielä puolilitrainen Karhu-tölkki, joka annettiin joukkueen ohjaajalle. Tölkin sisällön sai jakaa joukkueen kesken miten halusi, mutta vain kapteeni sai liikkua paikaltaan. Kun kyseinen tölkki oli tyhjä, loppui ajanotto.

Oulun joukkueeseen osallistuivat suorasti kaikki allekirjoittanutta lukuun ottamatta, epäsuorasti koko poppo. Kapteenina toimi M, normikomponenttina O, parikomponenttina T ja J, sekä pakituskomponenttina R. Oulu tosin oli vuorossa viimeisenä ja meillä olikin aikaa hioa strategiat kuntoon. Kuunnellessamme komentoja kuten "Epävasemmalle" ja "Eikun se toinen oikea" M päätti pitää kaskyt yksinkertaisena ja aina komponentin ilmansuuntina. Lisäksi sovittiin, että vaikka en itse lajiin osallistunut, olisin takapiruna ohjaamassa kentän laidoilla sopivilla kannustushuudoilla. Meille sattuneesta pelilaudasta sanottakoon sen verran, ettei se ainakaan ihan helpoimmasta päästää ollut. Kuitenkin M sai hommat sujumaan varsin hyvin, vaikka R osuikin sakkoalueeseen kerran. Huolimatta kovista kilpailien joukkueiden kannattajien häirinnästä huolimatta komponentit lähestivät hiljalleen kohteitaan ja kuin varkain onnistuin välistä ohjaamaan äänelläni normikomponenttia kohti maalia, kuten myös parikomponenttiin viimemetrejä. Kun kaikki komponentit olivat paikoillaan ja asennuskaljat

olivat työn alla kuulin tuomarien toteavan keskenään, että meillä oli kulunut noin kahdeksan minuuttia, eikä yhtään sakkominuuttia alla. Pian M pääsikin käsiksi karhuunsa ja kaverille olut maistuihin. Toki hän ei jättänyt muitakaan kuivin suin ja tölkki tyhjeni kohtalaista vauhtia, loppujaksi tuli tasaran 10 minuuttia, joka oli yli 2,5 minuuttia parempi aika kuin seuraavalla. Oulu siis yllätti kaikki ja voitti yhden lajin, vieläpä varsin selvällä erolla.

Seuraavaksi oli vuorossa ruokatauko, jolloin joukkueemme päätti tilata pitsaa paikallisesta pitseriasta. Ruokaa sai hetken odotella, mutta oli ainakin syötävä. Mainittakoon tosin, ettei yllä tasossa oululaisten pitsojen tasolle, mutta tilaaminen Oulusta taksilla ei ollut varteenotettava vaihtoehto, pitä tytyä siihen mitä sai. Tauon jälkeen olikin aika siirtyä jälleen ulkoilmamaan seuraavien lajien pariin. Tällä kertaa tosin ensimmäinen haaste oli löytää oikea paikka, se kun sijaitsi toisella puolella paikallista yliopistoa.

Perille kuitenkin löydettiin ja kisojen neljänneksi lajina oli Angry Birds -tyylinen laji, jossa suurella ritsalla pyrittiin ampumaan ämpäripiinoa nurin. Ammuksina ei tosin käytetty vihaisia lintuja, niitä kun ei ollut saatavilla, joten jouduttiin tyytymään tennispalloihin. Tässä lajissa joukkueen koko oli jälleen kolme henkeä ja meidän osallistujat olivat samat kuin komponenttiviestissä. Ennen meitä vuorossa olivat Turku, Tampere ja Otaniemi, joista jälkimmäinen onnistui jopa osumaan ritsalla pinoon.

Meillä ei ollut tekniikka oikein kohdallaan, joten muutaman epäonnistuneen yrityksen jälkeen M päätti ampua viimeisen pallon kohti yleisöä. Mainittakoon, että kyseinen pallo lensi paremmin kuin muut yhteenä, siitäkin huolimatta ettei se osunut yhteenkään katsojaan. Viimeisenä vuorossa oli isäntäkaupunki, jolla tekniikka näytti varsin hyväältä, sihti ei. Punahaaraisien ammuttua pallonsa tuumarit kokoontuivat neuvonpitoon. Sivusta kuunnellessani sain käsityksen, että vielä tulisi finaali kahden parhaan välillä. "Otaniemi voitti kyllä selvästi puhtaalla pelillä, mutta Oulu pilasi kyllä totuttuun tapaan kaiken..." Finaaliin päätyi kuitenkin Otaniemi ja Turku, joista Otaniemi voitti.

Tämän jälkeen oli vuorossa viimeinen ulkolaaji, Ufocurling. Lajin idea oli köydellä ja ufoliukurilla heittää vastajoukkueen jäsentä kohti pelialuetta, jossa oli 1-, 3- ja 2-pisteen alueet ja mikäli heitto ei osunut/yltänyt alueisiin, oli kyseessä nollan pisteen heitto. Liukurilla istuva henkilö ei saanut jarruttaa menoaa, vaan hänen tehtävänsä oli juoda olutta nokkamu-

kista menosuuntaan kulkevan liikkeen aikana. Mikäli mukissa oli jotain juotava liikkeen pysähdyttäy, sai heittovuorossa oleva joukkue heittää uudestaan. Mikäli heittävä ei pysynyt liukurissa, kaadettiin mukiin lisää juomaa. Laji sujui melko hyvin, kunnes heittovuorossa oli Tampere ja heittävänä Turun kaksinkertainen PJ. Kyseinen herra ei puolitahallisesti pysynyt liukurin kyydissä, vaan kaatui useita kertoja. Tampereen heittovuoro venyi ja venyi. Lopulta nokkamukissa oleva olut alkoi olla jäähileinä, joten vuoro venyi entisestään. Ennen pitkää järjestäjiäkin alkoi kyrsimään touhu suunnattomasti. Aikanaan Tampereen heittovuoro saatiin päätkseen, mutta tässä vaiheessa laji oli kestännyt jo ainakin tunnin ylimääräistä aikaa ja suurin osa katsojista oli päättänyt lähteä sisälle lämmitteleämään. Ketään ei oikeastaan enää kiinnostanut ja Oulun ja lapteen Rannan heittovuorot olivat vain huolimattomia huitaisuja, kaikki halusivat päästä pois mahdollisimman nopeasti. Voittajaksi kyseisessä lajissa selviytyi siis Tampere, josta kiitos kuuluu Turun PJ:lle.

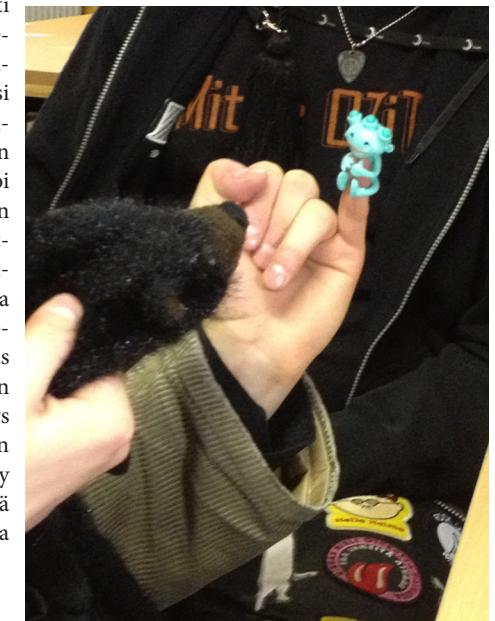
Curlingin jälkeen oli hieman taukoaa, jonka aikana kaikki suuntasivat kohti sitsauspaikanakin ollutta kellaria. Aikanaan oli viimein vuoro perinteikkään juomapelin. Pelin tarvitettiin kolmen hengen joukkueet, meiltä päättivät osallistua M (Kun kerran kaikissa aikaisemmissakin lajeissa ollut osallisena, niin miksei myös tässä?), T ja J. Juomapelin nimenä toimi "Skinnarilan Tähti", jossa pelilaudan ilme muistutti paljon Afrikan tähden vastaavaa. Ideana pelissä oli käydä kourallisessa eri kohteita (jokaisella joukkueella omansa) ja mennä lopuksi paikalliseen jatkoille. Rahaa pelissä sai juomalla oluen (1 tölkki = 100 rahaa) ja kohteiden avaaminen vaati avausoluen. Kohteissa saattoi sitten olla joko hyvä tai pahaa. Vaikka pelin idea oli varsin yksinkertainen, sen auki selittäminen vie yllättävänkin paljon sanoja. Sovitanko, että lisäinfoa saa tulla kysymään? Joka tapauksessa peli sujui joukkueilta varsin nappärästi, väillä joku päätti puhua norjaa ja eräs turkulainen onnistui kuulemman antamaan kengälleenäkin kiliklyvyn. Oulun menestys ei ollut liian kaksinen, loppujen lopuksi kun hävisimme pelin. Puolustukseksemme tätyy sanoa, että miehistöpula näkyi viimeisessä lajissa turhankin selvästi. Pelin voitti lopulta kotijoukkue.

Juomapelin jälkeen oli tunti tai pari aikaa ennen palkintojen jakoa ja voittajan julistamista. Osa meistä päätti lähteä saunaan. Iloksemme huomasimme sikäläisen saunan olevan varsin kätevän oloinen ja tilava. Väenpaljous oli varsin vaihteleva käsite (väillä jotkut joutuivat seisomaan, väillä kaksi viidestä saunojasta oli oululaisia), mutta viimein koitti se hetki, jolloin lopputulos julkistettiin: voittajaksi selviytyi Tampere, toisena oli lapteen Ranta, kolmantena Otaniemi, Oulu neljäntenä ja viimeisimpänä Turku. Lopputuloksesta herääkin kysymys; Kuinka monta turkulaista tietoteekaria tarvitaan päättiämään kuusi oululaista tietoteekaria? Vastaus on hyvin yksinkertainen: Ei riitä!

Loppuillan kukin vietti tavallaan ja ilta vierähti

yöksi, sittemmin vielä aamuksi. Ilmeisesti joka-inen oli aamuun mennenä päätynyt nukkumaan ja iskujoukkomme lähti yhdentoista tie-noolla paluumatkalle kohti kotoisia pakkasia.

- E

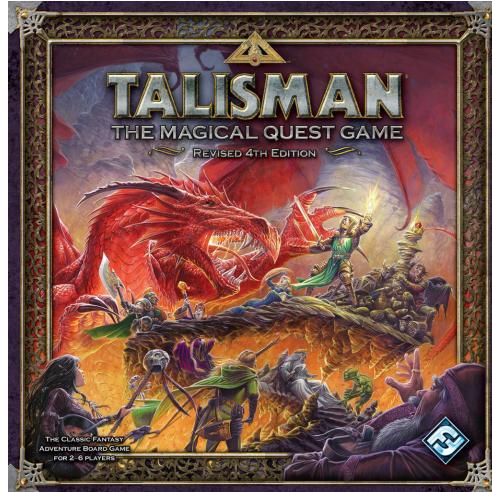

TiTeTa:lla kuultua:

- "Lämmityskaista ei paljo ohita"
- "Tissin isot tissit"
- "Matti, miks sää oot hauska vaan kännissä?"
- "Lähe saunaan, tai tuun pussaamaan sua"
- "Mee sinä takas sinne persereikäään"
- "Mää tykkää susta tosi paljo, ja susta, ja susta... oikeestaan mää tykkää teistä kaikista tosi paljo"
- "Miks vitussa tolle jätkälle on suotu noin iso kyypä?"
- "Pilasitte multa rullakeabin, niin otin tehtäväkseni pilata sen kaikilta"
- "Pitääs tehä semmonen Theme ABC peli"

Lautajuomapelit

Tällä kertaa testissä oli kolme peliä. Ensin pelasimme 80-luvun naavapartojen lapsuudestaan? pelaaman Talismanin uusintapainosta. Toisena oli vuorossa Kickstarin kautta julkaistu, suoraan juomapeliksi tehty Drunk quest. Illan päätti monen ei-lautapelaaan kiltalaisenkin tuntemaan Munchkin.

Talisman ei ”itse asiassa se ei ole tavallinen peli ollenkaan, vaan vaarallinen seikkailu taikojen ja hirviöiden fantasiamailmassa. Pelin edetessä tarina jatkuu vuoronperään. Se on rohkeiden tekojen sankarillinen taru, hienojen kokemusten, aarteiden ja taikojen taistelu, joka väillä voitetaan ja joskus hävitetään. Mutta se on aina tarina, joka haastaa ja vie mukanaan!” Eriävän mielipiteen mukaan Talisman on koivin tuuripohjainen nopianheittopelilus. Tavoitteena on hakata hirviötä, kehitteää hahmoa, löytää taikaesine Talisman ja käydä voittamassa peli laudan keskellä. Käytännössä vuorolla yleensä heitetään noppaa, liikutaan, nostetaan kortti ja heitetään noppaa kortin hirviötä vastaan. Juomasääntöinä

kokeiltiin mietoja aina kun sai tavaraa ja shottin juomista aina kun pääsi lauden seuraavalle kehälle.

Pelin kulu oli aika tylsä. Muut junnailivat paikallaan ja pyörivät päättömästi ympäriinsä Akun heitellessä järjetömäßigillä tuurilla itsensä pelin voittoon. Lopuksen lopuksi peli tuomittiin tylsäksi, vähäjuomaiseksi, paskaksi ja lapselliseksi. Aku tosin kuulemma tykkäsi pelin tasapainosta ja oli muutenkin ihastunut mekanikoihin.

Drunk quest, Kickstarterin lahja juomapeille oli illan toinen testattava. Pelissä jokaiselle arvotaan alussa oma hahmo ja valtakunta. Säännöt ovat simpelit. Jokainen nostaa vuorollaan hirviön, jolle kaikki pelaajat saavat pelata juomia tai muita hassuja juttuja käsikorteistaan. Lopuksi hirviön nostaneen pelaajan pitää juoda kasaan saatu määrä juomista voittaakseen hirviön.

Säännöt peliin oppi viidessä minuutissa ja poikkeuksia muistettavaksi ei juuri ollut. Pientä nurinää herätti pelin instant-kortit, joitten takia peli voi periaatteessa mennä minä-ehdin-ensin-huutokilpailuksi. Tuomaristo ehdottikin tuleviin peleihin Mt-G:stä tuttua stack-mekaniikkaa.

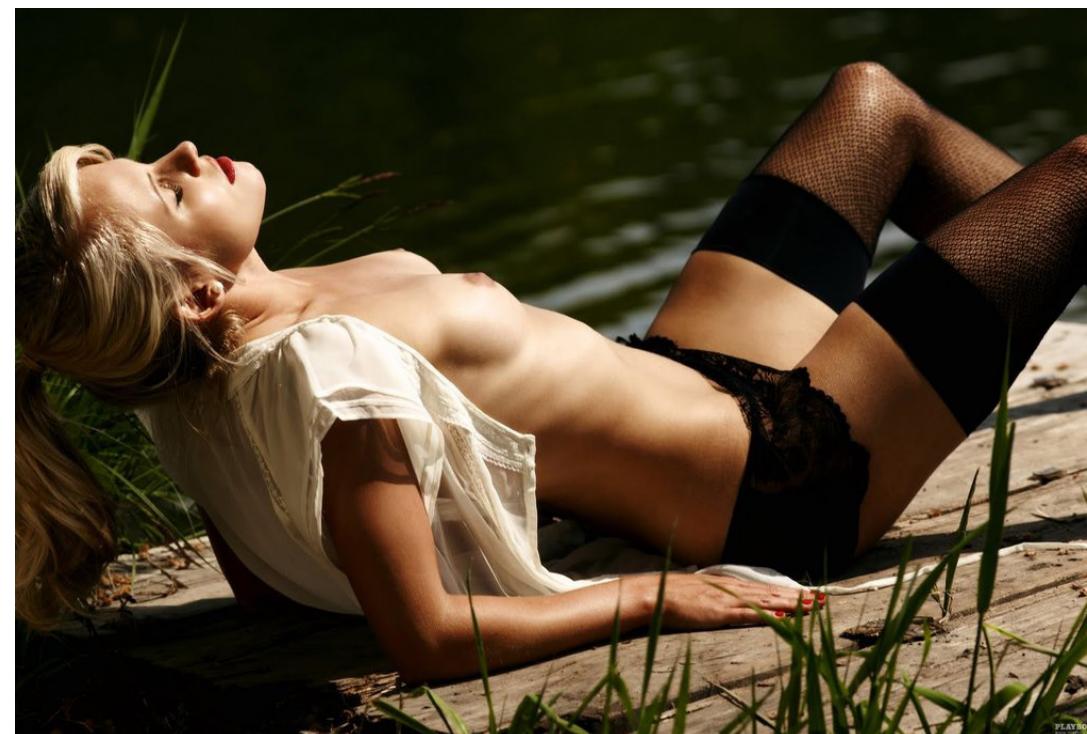
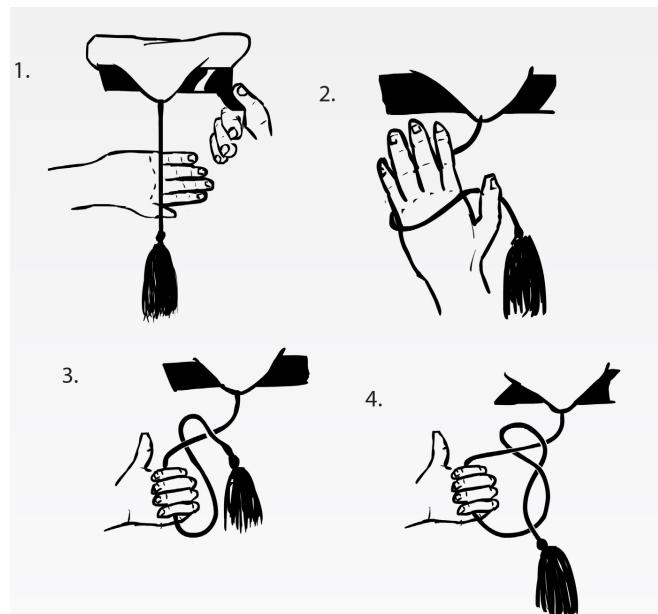
Juomapuoli oli aika kevyt. Peliä pelattiin kaksi noin puolen tunnin erää, eikä juominen tunnunut kenestäkään pahalta missään vaiheessa. Kaikenkaikkaan tuomaristo tykkäsi pelistä, sen säännöt sopivat vähemmän pelaavillekin ja

aika meni lepoisasti.

Bonuksena pelattiin vielä Munchkinia. Jos peli ei ole tuttu lopeta lukeminen tähän ja ala painua sivistämään itsäsi. Pelissä siis seikkailaan luolassa, mätetään hirviötä ja kasataan aarteita, sekä ennen kaikkea vittuillaan kavereille. Juomapelisäännöt pidettiin simppeleinä: aina kun saa levelin, juodaan shotti. Pelää kuvastaa parhaiten Visan jälkipolville jättämä kuolematon lausahdus ”Vittu mä oon tuubassa.” Jos aikaa ei ennen baariin lähtöä ole liikaa tai elämä vituttaa, on Munchkin takuuvarma rynnäkkökänni.

Antti

Tässä sinulle vain vähän vanhasta lehdestä lainatut solmuohjeet, oi sinä nykyinen, taikka tuleva teekkari. Kun olet nämä opettellut, saat katsoa tissejä. Jos tissit ei kiinnosta opettele uudestaan ja opeta muillekin wappuna.

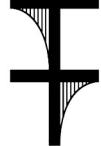
Rattoradio on oululainen radiokanava,
jota voit kuunnella radiotaajuudella
98,1 MHz tai netistä osoitteessa
rattoradio.fi Wappuviikolla **23.4 - 30.4.**

“SINUNA KUUNTELISIN!”

String Emil = "Sitsit on parhaat";
System.out.println(Emil+" ja humanöörit");

Me olemme OTiT Miehet Mustissa